

РЕШЕНИЕ

№ 207

гр. Сливен, 11.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – СЛИВЕН, IV СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и девети април през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Цанка Г. Неделчева

при участието на секретаря Галина Едр. Пенева
като разгледа докладваното от Цанка Г. Неделчева Административно наказателно дело № 20222230200205 по описа за 2022 година

за да се произнесе съобрази:

Производството е образувано по повод жалба от „К.М.” ЕООД – гр. С.З., представлявано от управителя СТ. Д. Н., против НП № 20-002982 от 27.05.2021 год., издадено от Директора на Дирекция „Инспекция по труда” - Сливен, с което е наложено административно наказание „Имуществена санкция” в размер на 1500,00 лева на основание чл. 414, ал. 3 от КТ за нарушение на чл. 62, ал. 1 от КТ.

В с.з. жалбоподателят, редовно призован, се представлява от управителя и от процесуален представител, който поддържа жалбата и моли издаденото НП да бъде отменено.

В с.з. административнонаказващият орган, издал обжалваното наказателно постановление, редовно призован, изпраща процесуален представител, който оспорва жалбата и моли издаденото НП да бъде потвърдено.

Въз основа на събраните по делото доказателства, преценени в своята съвкупност и по отделно като безпротиворечиви и относими към предмета на делото, съдът намира за установено следното от *фактическа страна*:

На 12.05.2021 год. в 10,00 часа служителите на Дирекция „Инспекция по труда” – Сливен – актосъставителя С. и свидетел Д., извършили проверка за спазване изискванията на трудовото законодателство от „К.М.” ЕООД – гр. С.З., с обект на контрол – СМР – жилищна сграда гр. Сливен, кв. 122, ЦГЧ на гр. Сливен, *****. При проверката на място служителите на Дирекция „Инспекция по труда” – Сливен

установили, че на втория етаж се извършват строителни дейности от двама работници, единият от които бил Д.Д.. Същите били попитани към коя фирма работят, но те отговорили, че апартаментът е техен и не са работници. Поради това на тези лица не били дадени декларации по КТ за попълване, а след това те си били тръгнали. Служителите на Дирекция „Инспекция по труда“ – Сливен се свързали с техническия ръководител обекта от фирма „Б.“ и било установено, че тези лица били вписани в книгата за начален инструктаж като работници на „К.М.“ ЕООД. Служителите на Дирекция „Инспекция по труда“ – Сливен се свързали с управителя на „К.М.“ ЕООД – гр. С.З. и той потвърдил, че са негови работници и в последствие представил в Дирекция „Инспекция по труда“ – Сливен граждански договори.

Констатираните при проверката нарушения били описани в Протокол за извършена проверка № ПР2116029/18.05.2021 год. в три точки, като в т. 2 било отразено, че Д.И.Д. предоставя работна сила като строителен работник, като полага гипсокартон на втори етаж във вътрешно помещение. В протокола било отразено, че на 14.05.2021 год. в Дирекция „Инспекция по труда“ – Сливен е представена книга за начален инструктаж, в която срещу подпис бил документиран инструктажа по безопасност и здраве на Д.Д. на обекта. В протокола било посочено, че на 18.05.2021 год. в Дирекция „Инспекция по труда“ – Сливен е предоставен граждански договор № 1/10.05.2021 год., сключен между „К.М.“ ЕООД и Д.И.Д., както и че нямало сключен трудов договор в писмена форма между „К.М.“ ЕООД и Д.Д.. В протокола било отразено още, че дружеството, в качеството на работодател по смисъла на §1, т. 1 от ДР на КТ е допуснал до работа Д.Д. без сключен трудов договор в писмена форма, с което е нарушил чл. 62, ал. 1 във вр. чл. 1, ал. 2 от Кодекса на труда, както и че нарушението било извършено на 12.05.2021 год. на обекта, а констатирано на 18.05.2021 год. в Дирекция „Инспекция по труда“ – Сливен. Протоколът бил връчен на управителя Н., който записал, че „Констатациите са неверни. Налице са трудови отношения. Ще дам допълнителни обяснения.“ (л. 10 от делото).

За констатираното нарушение бил съставен АУАН № 20-002982/18.05.2021 год. на работодателя „К.М.“ ЕООД – гр. С.З., представлявано от управителя СТ. Д. Н., в който било отразено, че при извършена проверка по спазване изискванията на трудовото законодателство на 12.05.2021 год. в 10,00 часа на дружеството с обект на контрол СМР жилищна сграда гр. Сливен, кв. 122, ЦГЧ на гр. Сливен, ***** било констатирано, че Д.И.Д. предоставя работна сила, работи като строителен работник, полага гипсокартон на втори етаж във вътрешно помещение. В акта било отразено, че на 14.05.2021 год. в Дирекция „Инспекция по труда“ – Сливен е представена книга за начален инструктаж, в която срещу подпис бил документиран инструктажа по безопасност и здраве на Д.Д. на обекта (проведен от технически ръководител на обекта). В акта било посочено, че на 18.05.2021 год. в Дирекция „Инспекция по труда“ – Сливен е предоставен граждански договор № 1/10.05.2021 год., сключен между

„К.М.” ЕООД и Д.И.Д., както и че няма сключен трудов договор в писмена форма между „К.М.” ЕООД и Д.Д.. В акта било отразено, че дружеството, в качеството на работодател по смисъла на §1, т. 1 от Допълнителните разпоредби на Кодекса на труда е допуснал до работа Д.Д. без сключен трудов договор в писмена форма, както и че нарушението е извършено на 12.05.2021 год. на обекта, а е констатирано на 18.05.2021 год. в Дирекция „Инспекция по труда“ – Сливен. В акта било посочено, че е нарушена разпоредбата на чл. 62, ал. 1 във вр. чл. 1, ал. 2 от Кодекса на труда. В графата за обяснения или възражения на нарушителя било записано „Констатациите са неверни. Налице са трудови отношения. Ще дам допълнителни обяснения.“. Актът бил връчен на управителя на 18.05.2021 год. (л. 5 – 7 от делото).

Въз основа на съставения АУАН било издадено НП № 20-002982 от 27.05.2021 год., издадено от Директора на Дирекция „Инспекция по труда” - Сливен, с което за описаното в акта нарушение на дружеството било наложено административно наказание „Имуществена санкция” в размер на 1500,00 лева на основание чл. 414, ал.3 от КТ, за нарушение на чл. 65, ал. 1 във вр. чл. 1, ал. 2 от КТ. НП било връчено на управителя на 28.05.2021 год. (л. 4 от делото).

От приложеното по административнонаказателната преписка копие от Граждански договор № 1/10.05.2021 год. се установява, че „К.М.” ЕООД – гр. С.З. като възложител е възложил на Д.Д. като изпълнител да извърши монтаж на гипсокартон около 40 кв.м. на обект жилищна сграда в гр. Сливен; както и че възложителят се задължил в 10 дни след приемане на извършената работа да изплати на изпълнителя 320,00 лева в брой. В договора е посочено, че неразделна част от него са следващите констативен протокол и разписка, които не са попълнени.

От приложеното по делото заверено копие от Трудов договор № 012/19.05.2021 год. се установява, че работодателят „К.М.” ЕООД – гр. С.З. е назначил работника Д.Д. на длъжност работник строителство с месторабота – обектите на фирма „К.М.” ЕООД при 4 часа работно време на ден и с основно месечно възнаграждение в размер на 325,00 лева (л. 19 – 20 от делото).

Горната фактическа обстановка съдът прие за безспорно установена от събраните по делото гласни и писмени доказателства. Въз основа на нея направи следните **правни изводи**:

Жалбата е процесуално допустима – подадена в законния срок от лице, имащо правен интерес от обжалване, а разгледана по същество е неоснователна.

От събраните по делото писмени и гласни доказателства, безспорно се установява, че жалбоподателят е допуснал до работа лицето Д.Д. без същият да има сключен трудов договор в писмена форма. Съгласно разпоредбата на чл. 62, ал. 1 от КТ, трудовият договор се сключва в писмена форма. Безспорно е установено, че лицето Д.Д. е предоставял работна сила в обекта на жалбоподателя без да има сключен трудов

договор в писмена форма. Безспорно се установява, че Д.Д. е работел на строителния обект – жилищна сграда като е поставял гипсокартон на втория етаж във вътрешно помещение. Действително по административнонаказателната преписка е представен граждански договор, но с оглед събраните по делото писмени и гласни доказателства, съдът намира, че в случая се касае за трудови правоотношения. Както е посочено в Решение № 53/24.03.2022 год. по КАНД № 60/2022 год. по описа на СлАС трудовият договор по своята правна природа е двустранен, възмезден договор, по силата на който възниква трудово правоотношение. Характерно за този вид договор е предоставянето на работна сила, изразяваща се в извършването на периодични действия за постигане на определен трудов резултат. Задължителни реквизити на този договор са конкретно определена работа, работно място, времетраене, размер на трудовото възнаграждение, способи за прекратяване, продължителност на работния ден или седмица и пр. Освен задължителните реквизити, този договор включва и задължителни елементи, структуриращи трудовото правоотношение като такова, при наличието на които възниква и задължението на работодателя по чл. 62, ал. 1 от КТ. Този вид договор не е резултативен, което го отличава от договорите, регламентирани по вид в ЗЗД и в частност от договора за изработка, при който се цели не престиране на трудова дейност (работна сила), а определен, конкретен и индивидуализиран резултат. За разлика от трудовия договор, договорите по ЗЗД, по – известни в практиката като „граждански договори“, са неформални сделки и обикновено се сключват с оглед личността на изпълнителя и създават облигационни отношения. При тях създадените правоотношения приключват с осъществяване на договорения резултат, с предоставяне на договорените насрещни престации, които в повечето случаи са еднократни. В настоящия случай съдът безспорно е установено, че при запитване от служителите на Дирекция „Инспекция по труда“ – Сливен в коя фирма работят работниците, в това число Д.Д. са отговорили, че апартаментът е техен, след което напуснали обекта. Същевременно в книгата за инструктаж изрично е посочено, че Д.Д. е работник в „К.М.“ ЕООД. В подкрепа на извода, че се касае за трудово правоотношение е и обстоятелството, че от страна на дружеството не бяха представени писмени доказателства във връзка с изпълнението на представяния от тях граждански договор, а именно – констативен протокол за приемане на извършената работа и разписка за заплатено възнаграждение. Напротив беше представен трудов договор сключен с лицето Д.Д. като работник строителство, т.е. касае се не за конкретен индивидуален резултат, а за престиране на трудова дейност. С оглед на което съдът намира, че жалбоподателят е извършил нарушение на чл. 62, ал. 1 от КТ, поради което същият следва да понесе предвидената в чл. 414, ал. 3 от КТ отговорност.

Съдът не констатира нарушения на процедурата, както при съставяне на акта, така и при издаване на НП. И съставеният акт и издаденото въз основа на него НП съдържат всички необходими реквизити по ЗАНН. В акта точно е описано

извършеното от жалбоподателя нарушение и обстоятелствата, при което е извършено.

Размерът на наложеното на жалбоподателя наказание е в предвидения от закона минимален размер и отговаря в пълна степен на допуснатото нарушение. Ето защо съдът намира, че следва да потвърди атакуваното НП като законосъобразно и обосновано.

Предвид гореизложеното, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 20-002982 от 27.05.2021 год., издадено от Директора на Дирекция „Инспекция по труда” – Сливен, с което на „К.М.” ЕООД – гр. С.З., представлявано от управителя СТ. Д. Н., е наложено административно наказание „Имуществена санкция” в размер на 1500,00 лева на основание чл. 414, ал. 3 от КТ за нарушение на чл. 62, ал. 1 от КТ, като **ЗАКОНОСЪОБРАЗНО.**

Решението подлежи на касационно обжалване пред СлАС в 14 – дневен срок от съобщаването му на страните

Съдия при Районен съд – Сливен: _____